# POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

**Nr 3 — Poznań, dnia 24 stycznia 1949 r.**

## TREŚĆ:

**DZIAŁ URZĘDOWY:** Str.



**DZIAŁ NIEURZĘDOWY:**



# DZIAŁ URZĘDOWY

### 43

### ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

**z dnia 18 stycznia 1949 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi.**

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 30 lipca 1947 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 306), ustalam, co następuje:

§ 1. Dni bezmięsne, w których zabroniony jest obrót mięsem i jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi, ustala się dla miast: Poznania, Gniezna, Kalisza, Ostrowa, Leszna, Zielonej Góry, Gorzowa i Piły na środy, czwartki i piątki każdego tygodnia.

§ 2. Na pozostałym obszarze wojew. poznańskiego obowiązują dni bezmięsne w dotychczasowym uregulowaniu.

§ 3. Jednocześnie uchylam zarządzenie z dnia 23 listopada 1948 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Pozn. Dz. Wojew. Nr 42, poz. 801/1948).

§ 4. Przekroczenie niniejszego zarządzenia podlega sankcjom z mocy art. 8 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. D. R. P. Nr 35, poz. 217).

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 stycznia 1949 r.

Wojewoda: Brzeziński

### 44

### ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

**Nr O. Org. II-3/2/49 r. z dn. 19 stycznia 1949 r. w sprawie przejęcia przez administrację państwową rolnictwa i ref. rolnych zadań z zakresu produkcji rolnej i zwierzęcej.**

W związku z zarządzeniem Ministra Rolnictwa i R. R. z dn. 24. 12. 1948 r. Nr Pers. O. I-3/67/48 o przejęciu z dniem 1. I. 1949 r. zadań z zakresu produkcji rolnej przez administrację państwową rolnictwa i reform rolnych zarządzam co następuje:

1. Urząd Wojewódzki Poznański — Wydział Rolnictwa — przejmie od Wojew. Związku Samopomocy Chłopskiej, a Starostwa Powiatowe — referaty rolnictwa i ref. rolnych — przejmą od Powiatowych Związków Samopomocy Chłopskiej — agendy służby rolniczej z zakresu produkcji roślinnej i zwierzęcej, należące dotychczas do właściwości związków samopomocy chłopskiej.

2. Wydział Rolnictwa oraz Starostwa Powiatowe — przejmą od związków Samopomocy Chłopskiej wytypowany personel fachowy (w powiatach od 5—8 osób, oraz instruktorów gminnych w ilości odpowiadającej mniej więcej 50% gmin wiejskich).

3. Nowoprzyjęci pracownicy winni być lokalowo zespoleni z Wydziałem Rolnictwa a w powiatach z referatami rolnictwa i ref. rolnych, a jedynie w wypadkach nie dających się usunąć trudności należy ich pozostawić w dotychczasowych pomieszczeniach, za stosownym porozumieniem i zawarciem ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej odpowiedniej umowy o odnajęcie lokali, w których urzędował fachowy personel rolniczy.

Pracownicy (instruktorzy gminni), których siedzibą urzędowania jest gmina, winni być pomieszczeni w biurach odnośnych Zarządów Gminnych.

4. Wobec przejściowych trudności technicznych jakie powstały dla państwowej administracji rolnictwa w związku z przejęciem wymienionych agend, Zarząd Główny Związku Samopomocy Chłopskiej polecił swym Zarządom Oddziałów Wojewódzkich i powiatowych:

a) wypożyczyć sprzęt biurowy do czasu załatwienia tej kwestii we własnym zakresie działania przez Dział Rolnictwa i Reform Rolnych,

b) przekazać sprzęt techniczny (sprzęt używany do kontroli użytkowości, taśmy, laski pomiarowe, maszyny do pisania i liczenia itp.). oraz środki lokomocji, używane dotychczas przez personel, który został przejęty przez państwową administrację rolną.

W związku z tym Wydział Rolnictwa w Urzędzie Wojewódzkim oraz referaty rolnictwa i ref. rolnych w Starostwach Pow. porozumią się niezwłocznie z właściwymi związkami samopomocy chłopskiej co do przejęcia wymienionego sprzętu.

5. Podnajem lokali, wypożyczenie sprzętu biurowego i przekazanie sprzętu technicznego oraz środków lokomocji winno być dokonane protokolarnie. Protokoły winy obejmować poza wymienieniem ilości sztuk, szczegółowy opis ich jakości oraz szacunek wyrażony w złotych.

Protokoły przejęcia przez referaty rolnictwa i ref. rolnych w Starostwach należy sporządzić w 3 egzemplarzach, z których po jednym zatrzymują powiatowe związki samopomocy chłopskiej i referaty rolnictwa i ref. rolnych w Starostwach Powiat., zaś trzeci egzemplarz należy przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydział Rolnictwa — w terminie do dnia 10 lutego 1949 roku.

Wydział Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego sporządzi protokół przejęcia w 2 egzemplarzach, po jednym dla zdającego i odbierającego. Rozliczenie na podnajęcie lokali, wypożyczenie sprzętu biurowego oraz za przejęty sprzęt techniczny i środki lokomocji nastąpi po ustaleniu między Ministerstwem Rolnictwa i R. R. a Zw. Samopomocy Chłopskiej warunków i trybu załatwienia.

6. Ze względu na nieustalenie rozgraniczeń zakresu działania między poszczególnymi zrzeszeniami branżowymi a odpowiadającym im działami pracy w państwowej administracji rolniczej i w związku z tym koniecznością rozsegregowania akt, należy na razie wstrzymać się z przejęciem potrzebnych akt od Zw. Samopomocy Chłopskiej.

Do tego czasu akta potrzebne Urzędowi Wojewódzkiemu wzgl. referatom rolnictwa i ref. rolnych w Starostwach Pow. do bieżącego urzędowania, będą w miarę potrzeby udostępnione przez Związek Samopomocy Chłopskiej.

7. Szczegółowe zarządzenia zostaną wydane w terminie późniejszym.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1. 1. 1949 r.

Wojewoda: (—) Stefan Brzeziński.

## 45

## ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

**z dnia 19 stycznia 1949 r., Nr O. Org. II-3/1/49, w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Aprowizacji w Urzędzie Wojewódzkim Poznańskim i referatów aprowizacji w starostwach powiatowych.**

Na podstawie §§ 37 i 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13. 8. 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611), oraz § 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostwa oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) i w związku z zarządzeniem wewnętrznym Nr 11 Likwidatora Agend Ministerstwa Aprowizacji z dnia 30 grudnia 1948, L. dz. I/L/10171/Org., ustalam następujący schemat organizacyjny Wydziału Aprowizacji w Urzędzie Wojewódzkim oraz referatów aprowizacji w starostwach powiatowych:

1. **Wydział Aprowizacji** w Urzędzie Wojewódzkim Poznańskim dzieli się na następujące oddziały: 1) Oddział Ogólny, 2) Oddział Towarowy, 3) Oddział Rozrachunkowy, 4) Oddział zaległych rozliczeń.

2. **Referaty Aprowizacji** w Starostwach Powiatowych obejmują grupy spraw (podreferaty), odpowiadające oddziałom w Wydziale Aprowizacji w Urzędzie Wojewódzkim.

3. Szczegółowy zakres czynności Wydziału i referatów aprowizacji ustalony zostanie w terminie późniejszym.

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1949 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe zarządzenia, normujące organizację Wydziału Aprowizacji w Urzędzie Wojewódzkim oraz referatów aprowizacji w Starostwach Powiatowych.

Wojewoda: Brzeziński

## 46

## ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

**z dnia 8 stycznia 1949 r. w sprawie stosowania przepisów, dotyczących bezpieczeństwa przy korzystaniu z wód publicznych i prywatnych.**

Na podstawie art. 186 i art. 21 ust. 1, w związku z art. 35 ustawy wodnej z dnia 19. IX. 1922 roku, w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28. XII. 1934 r. (Dz. Ust. poz. 976), oraz na zasadzie zarządzenia Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 28 lipca 1948 roku L. A. P. IV. 5/6498/48 zarządzam, co następuje:

### I. W sprawie żeglugi i przewozów.

§ 1. Uprawiający żeglugę na śródlądowych wodach publicznych i prywatnych obowiązani są do zachowania przepisów bezpieczeństwa, dotyczących ochrony przyjętych do przewozu: osób, zwierząt lub rzeczy. W szczególności muszą być ściśle stosowane warunki bezpieczeństwa, zawarte:

1. w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 roku, o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Ust. Nr 29, poz. 266), zmienionym ustawą z dnia 18 lutego 1932 roku (Dz. Ust. Nr 25, poz. 215) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28. XII. 1934 roku (Dz. Ust. poz. 976); 2. w rozporządzeniu Ministra Komunikacji o uprawnieniu żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych z dnia 23 marca 1934 roku (Dz. Ust. Nr 37, poz. 335); 3. w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 30. X. 1933 r. o patentach żeglarskich (Dz. Ust. Nr 3, poz. 9 z r. 1934), zmienionym rozporządzeniami: z dnia 3. X. 1934 r. (Dz. Ust. Nr 92, poz. 831), z dnia 1 lipca 1935 r. (Dz. Ust. Nr 54, poz. 349), z dnia 12 grudnia 1933 roku, o patentach retmańskich (Dz. Ust. Nr 12, poz. 99 z r. 1934); 4. w rozporządzeniu Ministra Komunikacji o patentach statkowych, z dnia 30. III. 1934 r. (Dz. Ust. Nr 38, poz. 343 z r. 1934); 5. w rozporządzeniu Ministra Komunikacji o rejestracji statków i łodzi żeglugi śródlądowej, z dnia 22. VI. 1935 (Dz. Ust. Nr 50, poz. 330).

§ 2. Przewoźnicy, zajmujący się przewozem osób, zwierząt i bagażu na wodach publicznych i prywatnych, wojew. poznańskiego, obowiązani są do przestrzegania przepisów, zawartych w rozporządzeniu Wojewody Poznańskiego z dnia 21 marca 1925 roku, o przewozach publicznych na rzece Warcie, którego moc obowiązująca rozciąga się także niniejszym zarządzeniem i na inne wody wojew. poznańskiego.

§ 3. Władze wodne I instancji obowiązane są do wykonywania nadzoru przez Zarządy gmin miejskich i wiejskich, oraz przy pomocy organów Milicji Obywatelskiej, nad przestrzeganiem przepisów, powołanych w §§ 1 i 2 niniejszego zarządzenia, w zakresie bezpieczeństwa, przy wykonywaniu żeglugi i przewozów na wodach prywatnych województwa poznańskiego.

### II. O sportach wodnych.

§ 4. Zrzeszeni w organizacjach sportów wodnych i inni uprawiający sporty wodne, obowiązani są do przestrzegania Regulaminu użytkowania wód publicznych i prywatnych dla uprawiania sportów wodnych i turystyki, wydanego przez Wojewódzki Komitet Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, w miesiącu marcu 1937 roku.

§ 5. Wykonywanie stałego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów § 4 powierza się władzom wodnym I instancji. Mają one go sprawować przez Zarządy gmin wiejskich i miejskich, oraz przy pomocy organów Milicji Obywatelskiej.

### III. O kąpielach w miejscach otwartych.

§ 6. Utrzymujący kąpieliska obowiązani są przestrzegać przepisy Okólnika Komendanta Głównego Milicji Obywatelskiej z dnia 15 maja 1947 roku, w sprawie bezpieczeństwa i porządku na kąpieliskach i plażach.

§ 7. W odniesieniu do miejscowości, gdzie niema urządzonych regularnych plaż i kąpielisk, władze wodne I instancji mają zarządzić, aby zarządy gmin miejskich i wiejskich określiły ściśle miejsca, gdzie się mogą odbywać kąpiele.

§ 8. Miejsca głębsze ponad 1,50 m mają być oznaczone jako niebezpieczne dla nieumiejących pływać.

§ 9. Zespoły dzieci i młodzieży w wieku do lat 16 mogą korzystać z kąpieli jedynie pod nadzorem nauczycieli, kierowników kolonii, obozów i t. p.

§ 10. Zakazuje się mycia i pławienia zwierząt na terenach kąpielisk publicznych i w miejscach przeznaczonych do kąpieli.

§ 11. Władze wodne, udzielające pozwoleń wodno-prawnych, na podstawie pkt. 7 ust. 1 art. 45 ustawy wodnej, na urządzenie zakładów kąpielowych, winny każdorazowo zobowiązać prowadzącego zakład do: a) ustawienia, w miejscu widocznym tablicy, na której ma być wywieszona instrukcja o ratowaniu tonących i inne ważniejsze przepisy, lub wyciągi z nich, dotyczące bezpieczeństwa przy korzystaniu z wód, b) posiadania w pogotowiu przyborów ratowniczych, jak łodzie, bosaki, liny, pasy ratunkowe, gongi i t. p.

### IV. Ślizgawki.

§ 12. Ślizgawki, urządzane na wodach głębszych, niż 1 m, mają posiadać prowizoryczne ogrodzenia.

§ 13. Ślizgającym się, nie wolno jest oddalać się poza teren ślizgawek, znajdujących się w granicach ogrodzenia.

§ 14. Ogrodzenia ślizgawek, z chwilą zakończenia sezonu ślizgawkowego, mają być rozebrane i przeniesione na brzeg.

§ 15. Zakazuje się rąbania i wywożenia lodu z terenu ślizgawek i przylegających do nich pasów lodowisk, w odległości do 10 m od każdej strony ślizgawki.

§ 16. Sport ślizgawkowy może być uprawiany tylko na terenach ślizgawek.

### V. Postanowienia karne.

§ 17. Winni nieprzestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej lub karnej, o ile obowiązujące ustawy karne to przewidują.

### VI. Postanowienie końcowe.

§ 18. Zarządzenie niniejsze ma moc obowiązującą z dniem jego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: Brzeziński.

## 47

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

**Nr Z. S.-II. 2a/1/49 z dnia 17 stycznia 1949 r. w sprawie szczepień ochronnych przeciw ospie w 1949 r.**

Starostwa Powiatowe (Ob. Ob. lekarze powiatowi) Województwa Poznańskiego, Zarządy Miejskie m. Poznania, Kalisza, Gniezna, Gorzowa i Piły (Ob. Ob. lekarze miejscy).

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że odnośnie przymusowych szczepień ochronnych przeciw ospie w roku 1949, obowiązuje Instrukcja Naczelnego Nadzwyczajnego Komisariatu do Walki z Epidemiami z dnia 15 marca 1947 r., Nr II/20 a/2194/E z następującymi zmianami:

Ustęp 1: termin rozpoczęcia szczepień ochronnych ustala się na dzień 15 kwietnia 1949 r. Ustęp 5: Lekarze powiatowi (miejscy) powinni do dnia 15 lutego 1949 r. przesłać do Urzędu Wojewódzkiego — Wydziału Zdrowia — plan akcji szczepień w/g schematu podanego w obowiązującej instrukcji. Ustęp 9: Zgodnie z art. 4 Ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw ospie (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 113 z roku 1934), koszty szczepień obciążają Powiatowe Związki Samorządowe z możnością przerzucenia tych kosztów na dotyczące gminy miejskie i wiejskie oraz wydzielone z nich gminy miejskie.

Urząd Wojewódzki ustala wysokość wynagrodzenia za szczepienia przeciw ospie łącznie z oględzinami i wystawieniem świadectwa na kwotę zł 5 (pięć).

Pomoc Ministerstwa Zdrowia polegać będzie w roku 1949 na dostarczeniu krowianki, materiału i sprzętu szczepiennego.

Za Wojewodę: Dr J. Zaroski, Naczelnik Wydziału Zdrowia.

## 48

## PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

**z dnia 14 grudnia 1948 r., Nr SA I.-19/7/1948 r. w sprawie ubezpieczenia majątku związków samorządowych.**

Do Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych, Burmistrzów i Wójtów.

W nawiązaniu do pisma okólnego z dnia 18 czerwca 1946 Nr SF. II. 2c/2/46, zwracam uwagę na konieczność dokonania rewizji dotychczas zawartych umów ubezpieczeniowych z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych i zalecam zawarcie nowych umów, które w dostatecznej mierze zabezpieczą majątek samorządowy od strat i szkód.

Zagadnienie ubezpieczeń należy dokładnie przestudiować i rozważyć możliwości zawarcia takich ubezpieczeń, które odpowiadać będą miejscowym warunkom i potrzebom.

Szczególnie zwracam uwagę na ubezpieczenia od kradzieży, ognia i następstw nieszczęśliwych wypadków. Ob. Ob. Starostowie poprzez swoje organa inspekcyjne dopilnują właściwego i celowego rozwiązania tego zadania w podległych im jednostkach samorządowych.

Brakujące kredyty na pokrycie kosztów składek ubezpieczeniowych należy przewidzieć w budżetach dodatkowych.

Zawarcia umów ubezpieczeniowych należy dokonać w Inspektoratach Powiatowych P. Z. U. W., które w każdym wypadku będą służyły informacjami i wyjaśnieniami w zakresie procedury i warunków ubezpieczeniowych.

Załączam taryfę składek dla działów ubezpieczeń znajdujących zastosowanie w związkach samorządowych.

Wojewoda: w z. Migoń, Wicewojewoda.

*

Załącznik I.

**Stawki taryfowe dla ubezpieczeń Samorządu Terytorialnego.**

A. Ubezpieczenie ruchomości od ognia:

| Przedmiot ubezpieczenia | Składka w zł od tysiąca w budynkach klasy [1] | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | I. | II. | III. | IV. | V. | VI. |
| a) Ruchomości szkół, urzędów gminnych, domów ludowych, urzędników, nauczycieli . . | 1,2 | 2,2 | 3,– | 4,– | 5,2 | 7.5 |
| b) Inwentarz wiejskich straży pożarnych, nie zmotoryzowanych . . . . . . . . | 1,8 | 2,5 | 3,5 | 4,5 | 5,5 | 7,– |
| c) Komplety młockarniane gminne z potrąceniem 15% na ryzyko własne . . . . | | | 16,– | | | |
| d) Pługi motorowe ze silnikiem, gminne . . . . . . | | | 5,– | | | |

Podane stawki obowiązują dla obiektów położonych na wsi. Od stawek tych w zakresie klasy budynków od I—V P. Z. U. W. udziela 20% rabatu terenowego. Stawki dla obiektów położonych w miastach są niższe i zależą od klasyfikacji poszczególnych miast oraz klasyfikacji budowli.

B. Kradzież z włamaniem i rabunek gotówki.

| Dotyczy ubezpieczenia gotówki | Maks. sumy na I ryzyko | Stopa składki w % |
|---|---|---|
| I. Kradzież z włamaniem w zarządach gminnych wiejskich lub miejskich: | | |
| a) gotówka w kasach pancernych | 1.000.000.— | 4,5% |
| b) gotówka w kasach ogniotrwałych . . . . . . . . . . | 1.000.000.— | 9 % |
| c) gotówka w kasetach wmurowanych . . . . . . . . . | 250.000.— | 15 % |
| d) gotówka pod zwykłym zamknięciem . . . . . . . . | 100.000.— | 30 % |
| w mieszkaniach sołtysów — gotówka pod zwykłym zamknięciem . . . . . . . . . | 50.000.— | 30 % |
| II. Rabunek w lokalu Urzędu Gminnego lub w mieszkaniu prywatnym sołtysów najwyżej do wysokości sum zadeklarowanych do ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem jak poz. I. . . . . . . . . | | |
| Dotyczy ubezpieczenia gotówki | | |
| Stopa składki za te ubezpieczenia wynosi: | | |
| w obecności co najmniej 2 dorosłych osób . . . . . . . . . . . | | 30 % |
| w obecności co najmniej 1 dorosłej osoby . . . . . . . . . . | | 45 % |

[1] Klasyfikacja budowli według konstrukcji ścian i pokrycia.
Klasa I. zrąb murowany kryty niepalnie,
„ II. zrąb mieszany kryty niepalnie,
„ III. zrąb drewniany kryty niepalnie,
„ IV. zrąb murowany kryty gontem,
„ V. zrąb mieszany i drewniany kryty gontem,
„ VI. zrąb murowany lub drewniany kryty słomą

C. Ubezpieczenie od kradzieży z włamaniem i rabunku ruchomości.

| | Stopy składek | |
|---|---|---|
| | pełn. wart. | I ryzyko |
| I. Kradzież z włamaniem: | | |
| 1. Meble i urządzenia biurowe z wyjątkiem przedmiotów wymienionych w pkt. 2, 3 i 4: | | |
| a) w pełnej wartości . . . . | 1% | |
| b) na pierwsze ryzyko tylko z odpowiedzialnością za uszkodzenie wskutek kradzieży z włamaniem w ramach określonych ogólnymi warunkami ubezp. . . . . | | 10% |
| 2. Maszyny biurowe wszelkiego rodzaju, kasy kontrolne (rejestracyjne), wagi stołowe tylko w pełnej wartości: | | |
| a) przechowywane w kasach ogniotrwałych . . . . . | 5% | |
| b) przechowywane w inny sposób . . . . . . . . . | 15% | |
| 3. Dywany, obrazy, zegary, firanki, telefony, radia, tylko w pełnej wartości . . . . . . . | 10% | |
| wymienione przedmioty poszczególnej wartości ponad zł 30.000 ubezpiecza się tylko w/g specyfikacji. | | |
| 4. Kasy od uszkodzenia wskutek włamania na I-sze ryzyko . . | | 20% |
| Uszkodzenia lokalu wskutek włamania z wyłączeniem szyb na I-sze ryzyko . . . . . . | | 20% |
| II. Rabunek: | | |
| 1. Urządzenie biurowe z wyjątkiem wymienionych w pkt. 2. | | |
| a) odpowiedzialność w obecności co najmniej 2-ch dorosłych osób: | | |
| aa) w pełnej wartości . . . | 1% | |
| bb) na pierwsze ryzyko tylko z odpowiedzialnością za uszkodzenie wskutek rabunku w lokalu . . | | 10% |
| b) z odpowiedzialnością w obecności jednej osoby: | | |
| aa) w pełnej wartości . . . | 2% | |
| bb) na pierwsze ryzyko tylko z odpowiedzialnością za uszkodzenie wskutek rabunku w lokalu . . | | 20% |
| 2. Maszyny biurowe wszelkiego rodzaju, kasy kontrolne (rejestracyjne), wagi stołowe, dywany, obrazy, zegary, firanki, telefony, radia, tylko w pełnej wartości: | | |
| a) z odpowiedzialnością w obecności 2-ch osób . . | 10% | |
| b) z odpowiedzialnością w obecności jednej osoby . | 20% | |

**Ustępstwa za środki bezpieczeństwa.**

P. Z. U. W. udziela specjalnych rabatów za przepisową konstrukcję kas, za ustanowienie specjalnego dozoru i sygnalizacji alarmowej w granicach od 10%—30% od składek podanych w pkt. B i C.

**D. Ubezpieczenie od rabunku gotówki w czasie przenoszenia jej przez wójtów, sołtysów lub inkasentów gminnych i miejskich.**

| | St pa składki |
|---|---|
| 1. za transporty w obrębie jednej miejscowości . . . . . . . . . | 50% |
| 2. za transporty w obrębie jednej gminy . . . . . . . . . . . . . | 60% |
| 3. za transporty z dowolną zmianą miejscowości . . . . . . . . . | 70% |

| | |
|---|---|
| Przy ubezpieczeniach sposobem imiennym t. j. z podaniem nazwisk przenoszących gotówkę — udziela się 10% rabatu. | |
| Wysokość sum maksymalnych zależy od sposobu przenoszenia gotówki. | |
| a) Gotówka stanowiąca własność gmin wiejskich: | |
| 1. przenoszona przez wójtów lub sekretarzy gminnych w obrębie powiatu: | |
| aa) bez asysty . . . . . . . . | maksym. zł 200.000.— |
| bb) z asystą lub w grupie . . | „ 500.000.— |
| 2. przenoszona przez sołtysów lub ich zastępców w obrębie gminy . . | „ 50.000.— |
| b) Gotówka stanowiąca własność gmin miejskich: | |
| — przenoszona bez asysty w obrębie jednej miejscowości . . . . . | „ 750.000.— |
| — z dowolną zmianą miejscowości | „ 500.000.— |
| **E. Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej Zarządów Gminnych i Miejskich jako takich.** | |
| do 1.000 mieszkańców składka zasadnicza . . . . . . . . . . . . | „ 1.500.— |
| za każde dalsze 100 mieszkańców ponad 1.000 dolicza się: | |
| do 5.000 mieszkańców zł 50.— | |
| do 50.000 mieszkańców zł 40.— . . | minimalnie zł 3 500.— |
| za włączenie odpowiedzialności z tytułu posypywania placów i chodników 40% dodatku do składki. | |

**Ryzyka dodatkowe:**

| | |
|---|---|
| I. Targowice | zł |
| do 500 szt. rocznego spędu składka . . . . | 500,— |
| do 1.000 szt. rocznego spędu składka . . . . | 800,— |
| do 2.000 szt. rocznego spędu składka . . . . | 1.000,— |
| do 5.000 szt. rocznego spędu składka . . . . | 1.200,— |
| ponad 5.000 szt. rocznego spędu składka . . . | 1.500,— |
| II. Rzeźnie | |
| od każdego zł 1.000 rocznych płac osób zatrudnionych w rzeźni . . . . . . . . . . | 3,50 |
| ponadto za każde 100 sztuk bitych zwierząt . | 8,— |
| łączna składka minimalna zł 1.500,— | |
| III. Wodociągi | |
| od każdego zł 1.000 rocznych płac osób zatrudnionych w wodociągu . . . . . . . . . | 2,50 |
| W wypadku wykonywania instalacji w domach prywatnych . . . . . . . . . . . | 4,— |
| ponadto za każdy rozpoczęty kilometr głównych rur . . . . . . . . . . . . . . | 2,50 |
| łączna składka minimalna zł 5.000,— | |
| IV. Wydziały Powiatowe | |
| za każdy rozpoczęty kilometr drogi . . . . | 20,— |
| za każdy most . . . . . . . . . . . | 25,— |
| za każdy parowy lub motorowy ugniatacz drogi | 1.200,— |
| za każdy konny ugniatacz drogi . . . . . | 400,— |
| za każdego konia . . . . . . . . . | 100,— |
| Składka minimalna zł 5.000,— | |
| V. Szpitale | |
| za każde łóżko do 100 łóżek . . . . . . | 30,— |
| za każde dalsze łóżko . . . . . . . . | 15,— |
| za sanitariusza egzaminowanego . . . . . | 60,— |
| za sanitariusza nieegzaminowanego . . . . | 80,— |
| za pielęgniarza . . . . . . . . . . | 40,— |
| za lekarza chirurga . . . . . . . . | 2.000,— |
| za lekarza bez zabiegów chirurgiczn. . . . | 1.000,— |
| za lekarza dentystę . . . . . . . . | 1.200,— |
| za lekarza ortopedystę . . . . . . . | 1,600,— |
| ponadto składki za aparaty lecznicze w zależności od ich rodzaju | |

Podane wyżej składki obowiązują przy sumach gwarancyjnych:
zł 750.000,— za poszkodowanie lub zabicie kilku osób,
zł 250.000,— za poszkodowanie lub zabicie jednej osoby,
zł 75.000,— za uszkodzenie cudzej własności.
Sumy te mogą być podwyższone za dopłatą, a mianowicie:
a) 900.000,— zł
b) 500.000,— zł
c) 100.000,— zł dodatek do składki 15%,
a) zł 1.500.000,—
b) zł 500.000,—

c) zł 150.000,— dodatek do składki 40%,
a) zł 2.000.000,—
b) zł 700.000,—
c) zł 200.000,— dodatek do składki 50%

**F. Ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków inkasentów gminnych i sołtysów w czasie wykonywania czynności służbowych.**

**Stawki:** zł
a) od zł 1.000,— sumy ubezpieczenia na wypadek śmierci . . . . . . . . . . . . 1,30
b) od zł 1.000,— sumy ubezpieczenia na wypadek stałego kalectwa . . . . . . . . 2,60

W razie rozszerzenia ubezpieczenia również na wypadki w drodze do pracy i z powrotem:
od a) . . . . . . . . . . . . . 1,40
od b) . . . . . . . . . . . . . 2,80

Składka roczna przy sumach ubezpieczenia:
zł 50.000,—
zł 100.000,—
a) tylko w zawodzie . . . . . . . . . 325,—
b) w zawodzie oraz w drodze do pracy i z powrotem . . . . . . . . . . . . 350.—

**G. Ustępstwa za wielolecie.**

Za zawarcie ubezpieczeń wymienionych w pkt. A—F
a) na okres 5—9 lat udziela się 5% rabatu
b) na okres 10 lat udziela się 10% rabatu

H. I. Ubezpieczenie w Kasie Strażackiej — działającej w oparciu o P. Z. U. W. — strażaków od wypadków w czasie pełnienia służby pożarnej sposobem imiennym:
a) składka za członka Straży Pożarnej wynosi zł 100 rocznie,
b) świadczenia Kasy Strażackiej wyniosą od 1. 1 1949 r.
1. na wypadek śmierci ubezpieczonego zł 400.000—600.000 i przysługuje w kolejności:
a) wdowie po ubezpieczonym,
b) dzieciom ubezpieczonego do lat 16-stu, tak z małżeństwa jak i uznanym, zrównanym i przysposobionym,
c) rodzicom ubezpieczonego, o ile z nimi wspólnie zamieszkiwał i był ich jedynym żywicielem wzgl. o ile sam pozostawał na ich utrzymaniu.

Wdowa po ubezpieczonym otrzymuje ponadto po zł 60.000 na każde dziecko do 16-tu lat.
2. Na wypadek 100%-wego inwalidztwa zł 600.000,— do 800.000,—. Częściowa stała niezdolność do pracy obniża wysokość odszkodowania w stosunku do stopnia niezdolności.
3. Na wypadek czasowej niezdolności do pracy zł 500,— do 1.000,— zł tytułem zasiłku kuracyjnego.

Poza tym Kasa Strażacka może przyznać w uzasadnionych wypadkach zwrot kosztów leczenia.

II. Ubezpieczenie w PZUW od padnięcia i wypadków w czasie służby pożarnej:
na sumę ubezpieczenia zł 30.000,— skł. roczna zł 100,—
na sumę ubezpieczenia zł 60.000,— skł. roczna zł 200,—
na sumę ubezpieczenia zł 120.000,— skł. roczna zł 400,—
na sumę ubezpieczenia zł 180.000,— skł. roczna zł 600,—

Dodatkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z powodu szkód, wyrządzonych przez dostarczone konie w czasie służby pożarnej do wysokości sum:
zł 150.000.— za uszkodzenie lub zabicie kilku osób,
zł 50.000,— za uszkodzenie lub zabicie jednej osoby
zł 15.000,— za uszkodzenie cudzej własności.

Składka roczna dla straży używającej:
najwyżej 4 konie zł 62,—
najwyżej 6 koni zł 131,—
najwyżej 10 koni zł 206,—

III. Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z powodu szkód wyrządzonych przez straże pożarne w związku z wykonywaniem czynności strażackich.

Na sumy jak powyżej w punkcie II — składka roczna:
za każdego członka do 100 członków zł 1,25
za każdego członka do 250 członków zł 1,—
za każdego członka do 500 członków zł 0,65
za każdego członka do 1000 i wyżej zł 0,30
Najniższa składka za straż zł 200,—.

## 49
## OGŁOSZENIE GŁÓWNEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW
**z dnia 12 stycznia 1949 r. o skreśleniu z wykazu.**

Zarządzam ogłoszenie postanowienia Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw o skreślenie z wykazu następującego przedsiębiorstwa:

| L. p. | Nr sprawy | Data postanowienia Gł. Kom. o skreśleniu | Nazwa i miejsce położenia przedsiębiorstwa | Przedmiot przedsiębiorstwa | Uwagi |
|---|---|---|---|---|---|
| 1. | II. B. 475/47 | 25. X. 1948 | Tartak i Obróbka Drzewa Stęszew, wł. Andrzej Dereziński | Tartak i obróbka drzewa | |

Zastępca Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw: Dr. J. Topiński

## 50
## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
**Nr PHH IV/4-276/48 z dnia 30 grudnia 1948 r. w sprawie mylnej interpretacji rozporządzenia o obliczaniu opłat przemiałowych w naturze (Dz. U. R. P. Nr 49/48, poz. 379).**

Do wszystkich Starostów Powiatowych oraz Ob Ob. Prezydentów Miast Wydzielonych.

Urząd Wojewódzki podaje poniżej wyjaśnienie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 5 listopada 1948 r. w sprawie w nagłówku wymienione, do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: Mgr. Inż. J. Ułatowski, Naczelnik Wydziału.

*

### WYJAŚNIENIE MIN. PRZEMYSŁU I HANDLU — BIURO CEN
z dnia 5 listopada 1948 r. CE/II/5/2804.

Według informacji posiadanych przez Biuro Cen w niektórych miejscowościach komisarze kontrolni cen mylnie interpretują obowiązujące rozporządzenie Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu o opłatach przemiałowych w naturze.

W związku z powyższym Biuro Cen wyjaśnia, iż w myśl w/w rozporządzenia pobieranie miarki za przemiał obliczać należy od ilości zboża przywiezionego do młyna, nie zaś od ilości efektywnie przemielonej — po potrąceniu opłaty w naturze, np. do młyna przywieziono 500 kg żyta do przemielenia na mąkę 65%. W tym wypadku opłatę w naturze należy obliczyć od 500 kg t. j. wyniesie ona 12 kg $\times$ 5 $=$ 60 kg, a nie jak to mylnie interpretują niektórzy komisarze kontroli cen kg 12 $\times$ 4,4 $=$ 52,8 kg od 440 kg faktycznie przemielonego żyta.

Dyrektor Biura: Dr. Rudolf Pomerski.

## 51
## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
**Nr K. Og.-552/14/48 z dnia 13 stycznia 1949 r. w sprawie sprzedaży przedmiotów zbędnych oraz odpisywania z inwentarza przedmiotów zniszczonych.**

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji, Departament Finansowy Nr II/4a-86-83/48 z dnia 18. 12. 48, Urząd Wojewódzki, Wydział Komunikacyjny podaje poniżej do wiadomości i odpowiedniego stosowania wyciąg z instrukcji wydanej przez Ministerstwo Skarbu odnośnie sprzedaży przedmiotów zbędnych oraz odpisywania z inwentarza przedmiotów zniszczonych. **Instrukcja ta obowiązuje od dnia 1. I. 1947 r.**

Za Wojewodę: Inż. Wł. Stefański, w z. Naczelnika Wydziału.

*

### WYCIĄG
**z Instrukcji o wykonywaniu czynności w Oddziałach Gospodarczych Izb Skarbowych i Dyrekcji Ceł. (Instr. wydana przez Min. Skarbu — obowiązuje od 1. I. 1947 r.).**

§ 73. Inwentarz ruchomy stanowiący własność Skarbu Państwa, znajdujący się w użytku władz skarb. I i II instancji, o ile stał się zbędnym, może być sprzedany, wymieniony lub odstąpiony, lub też o ile uległ zniszczeniu odpisany z ksiąg inwentarza przy ścisłym przestrzeganiu następujących przepisów:

a) Zakwalifikowanie przedmiotów inwentarza jako zniszczonych lub zbędnych oraz oszacowanie ich odbywa się komisyjnie, na wniosek Naczelnika Wydziału lub urzędu względnie na zarządzenie władzy wyższej.

b) W skład Komisji wchodzi jako przewodniczący Naczelnik Wydziału I, w urzędzie zaś naczelnik urzędu, dwóch członków

spośród personelu zainteresowanej władzy oraz zaproszony rzeczoznawca.

c) Komisja winna oznaczyć protokolarnie wartość kwalifikowanych przedmiotów oraz powody, dla których przedmioty te zakwalifikowane zostały do sprzedaży, wymiany, wykreślenia z księgi itp.

Jeżeli zbędne lub zniszczone ruchomości stanowią przedmioty sztuki lub zabytku i mogą mieć wartość muzealną lub bibliograficzną, w tym wypadku w komisji kwalifikacyjnej winien wziąć udział przedstawiciel zainteresowanego Ministerstwa ewent. Urzędu Wojewódzkiego.

Nieznacznej wartości przedmioty codziennego użytku lub zwykłego biurowego urządzenia, które wskutek zupełnego zniszczenia nie przedstawiają żadnej wartości sprzedażnej, mogą być odpisane z księgi inwentarza bez udziału komisji na podstawie protokołu stwierdzającego zniszczenie danego przedmiotu, a sporządzonego przez Naczelnika Urzędu lub Kierownika Oddziału Gospodarczego i 2 pracowników.

Odstąpienie lub wymiana zbędnych przedmiotów na inne może mieć miejsce między instytucjami państwowymi, przy czym odstąpienie to lub wymiana winny być dokonane każdorazowo w formie aktu zdawczo-odbiorczego. Niedozwolone jest natomiast odstąpienie lub wymiana z osobami lub instytucjami prywatnymi.

§ 74. Protokoły Komisji urzędów zaopatrzone wnioskami winny być przedstawione Izbie Skarbowej (Dyrekcji Ceł) do zatwierdzenia i wydania potrzebnych zarządzeń, o ile wartość ogólna szacowanego inwentarza przekracza kwotę 5.000,— zł.

Izby Skarbowe (Dyrekcje Ceł) zatwierdzają przedstawione wnioski i wydają decyzje w wypadkach, gdy wartość inwentarza będącego przedmiotem protokołu komisji nie przekracza kwoty 100.000,— zł. W wypadkach gdy szacunek przekracza 100.000 zł protokoły winny być przedłożone Ministerstwu Skarbu do zatwierdzenia.

§ 75. Zakwalifikowany do sprzedaży inwentarz może być sprzedany wyłącznie w drodze przetargu.

Członkowie komisji pod żadnym warunkiem nie mogą nabywać przedmiotów zakwalifikowanych przez siebie do sprzedaży i przez nią oszacowanych.

O ile przetarg nie dał wyniku z powodu wysokiego szacunku odnośne przedmioty podlegają ponownemu oszacowaniu celem obniżenia ceny sprzedażnej.

Sprzedaż z wolnej ręki jest dozwolona w wypadku, gdy przetarg nie dał wyniku lub gdy wartość przedmiotu jest niższa od kosztów ogłoszenia przetargu.

Do wysokości szacunku przekraczającego 20.000,— zł sprzedaż zbędnych przedmiotów winna odbywać się w drodze przetargu ofertowego.

W razie gdy wartość poszczególnych przedmiotów zakwalifikowanych do sprzedaży lub razem wziętych, przekracza 100.000,— zł, winna być zarządzona sprzedaż przez publiczną licytację, o której należy umieścić ogłoszenia w Monitorze Polskim i w miejscowym czasopiśmie.

Ponadto o przetargu względnie publicznej licytacji winno być każdorazowo zawiadamiane Biuro Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej, względnie miejscowa Delegatura Biura Kontroli.

§ 76. Kwoty osiągnięte ze sprzedaży winny być w całości zarachowane na dochód Ministerstwa Skarbu.

Kwoty te nie mogą być zużyte na zakup innych przedmiotów bez względu na wysokość tych kwot.

Za zgodność: podpis nieczytelny.

## 52

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

**Nr K. Og.-62/3/49 z dnia 12 stycznia 1949 r. w sprawie meldunków o pożarach.**

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji, Departament Dróg Kołowych Nr IX-O/1/-n/49/48 z dnia 29. 12. 48 r., Urząd Wojewódzki, Wydział Komunikacyjny poleca wszystkim podległym jednostkom, ażeby o każdym pożarze w obiektach komunikacyjnych, natychmiast nadsyłały stosowny meldunek bezpośrednio do tut. Urzędu, podając:

1. nazwę jednostki, na terenie której powstał pożar; 2. dokładną datę pożaru (dzień, godzina, minuta); 3. nazwę obiektu; 4. co się paliło; 5. co uratowano; 6. przyczynę pożaru; 7. czas ugaszenia pożaru; 8. kto brał udział w gaszeniu; 9. przybliżone straty; 10. jakie są spostrzeżenia.

Winni nienadesłania meldunku o pożarze będą pociągnięci do odpowiedzialności służbowej.

Za Wojewodę: Inż. Wł. Stefański, w z. Naczelnika Wydziału.

## 53

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

**Nr K. Og.-62/4/48 z dnia 13 stycznia 1949 r. w sprawie oszczędności w użyciu paliwa na cele ogrzewania pomieszczeń służbowych.**

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych oraz Oddziałów Lotnictwa Cywilnego i Przewozów i Gospodarki Samochodowej.

Łagodny przebieg zimy pozwala na poczynienie znacznych oszczędności w użyciu materiałów opałowych przy opalaniu pomieszczeń służbowych, jak również domów mieszkalnych posiadających centralne ogrzewanie, a pozostających pod administracją państwową. Dotychczasowe obserwacje wykazały, że nie wszędzie zwrócono na ten fakt dostateczną uwagę, a lokale są niepotrzebnie przegrzane, co powoduje nie tylko marnotrawstwo opału, ale również stwarza nieodpowiednie warunki dla pracy. W związku z tym Urząd Wojewódzki — Wydział Komunikacyjny prosi stosownie do zarządzenia Ministerstwa Komunikacji, Departament Dróg Kołowych Nr IX-O-1/u/58/48 z dnia 29. 12. 1948 r. o zwrócenie na to specjalnej uwagi i wydanie w swoim zakresie odpowiednich zarządzeń, zmierzających do uzyskania możliwych i celowych oszczędności na opale.

Za Wojewodę: Inż. Wł. Stefański, w z. Naczelnika Wydziału.

## 54

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. WĄGROWIECKIEGO

**z dnia 19 grudnia 1948 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.**

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącej do Maj. P. N. Z. Roszkowo, gm. Skoki, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorob zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet 2 III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda maj. P. N. Z. Roszkowo. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam całą gromadę Roszkowo.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odby-

wać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczanie ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używanie knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:
1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10. Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwisko oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wciela się miejscowości Lechlim, Chociszewo, Rakujady.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywanie targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 14. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń".

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: w z. Mgr S. Kopliner, Wicestarosta

**55**

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. RAWICKIEGO
### z dnia 28 grudnia 1948 r. dot. zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie ob. Antoniego Skowrońskiego w Pakosławiu, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 roku (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 1947 roku Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda ob. Antoniego Skowrońskiego w Pakosławiu. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Pakosław.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może wyjątkowo się odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:
1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10. Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włącza się pozostałą część gminy Chojno.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez pow. lekarza wet. i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: Frączek Piotr.

56

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO z dnia 28 grudnia 1948 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w maj. P. N. Z. Sanniki, gmina Kostrzyn, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1947 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną stanowi maj. P. N. Z. Sanniki. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam maj. Sanniki ze wszystkimi zabudowaniami.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego wzbroniony jest osobom postronnym za wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami i nieszkodliwym usuwaniem zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10. Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wciela się miejscowości: maj. Sanniki i leśniczówkę Sanniki.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,

3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: W. Kaczmarek.

## 57
## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. GOSTYŃSKIEGO
**z dnia 21 grudnia 1948 r. w sprawie pomoru świń.**

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w maj. P. N. Z. Cielmice, gm. Borek, uchylam zarządzenie z dnia 12 października 1948 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 41, poz. 769.

Starosta Powiatowy: W. Zygmaniak.

## 58
## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. SKWIERZYŃSKIEGO
**z dnia 3 stycznia 1949 r. dot. uchylenia zarządzeń w sprawie pomoru świń.**

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie ob. Waltrowskiego Jana w Twierdzielewie znoszę moje zarządzenie z dnia 2 grudnia 1948 r. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 24 grudnia 1948 r. Nr 46, poz. 884.

Starosta Powiatowy: Fr. Czermanowicz

## 59
## OGŁOSZENIE
## ZARZĄDU GMINNEGO W MUROWANEJ GOŚLINIE
**z dnia 12 stycznia 1949 r. w sprawie zamknięcia drogi koło młyna w Radnszynie, gromada Mściszewo, gmina Mur. Goślina, powiat Oborniki.**

Z powodu uszkodzonego mostu koło młyna w Raduszynie, gromada Mściszewo, odcinek drogi prowadzącej od drogi głównej Mur. Goślina—Mściszewo przez Raduszyn do Złotoryjska zamyka się dla ruchu kołowego na czas od 15. I. 49, aż do odwołania. Wszelki ruch kołowy do Złotoryjska odbywać się może przez gromadę Mściszewo.

Wójt: J. Pietz.

# DZIAŁ NIEURZĘDOWY

## OGŁOSZENIE
**Przewodniczącego Wydziału Wojewódzkiego w sprawie zmian w administracji Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Samorządowego.**

W związku z reorganizacją działalności Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Samorządowego przeszły z dniem 1 stycznia 1949 r. w zarząd

1. Ministerstwa Zdrowia:
   a) Zakład Psychiatryczny w Dziekance, pow. Gniezno,
   b) Zakład Psychiatryczny w Kościanie,
   c) Zakład Psychiatryczny w Obrzycach, pow. Międzyrzecz,
   d) Sanatorium dla Nerwowo-Chorych w Woniesciu, pow. Kościan.
2. Gminy miasta Poznania:
   Muzeum Przyrodnicze w Poznaniu.
3. Powiatowego Związku Samorządowego pow. czarnkowskiego:
   Zakład Opiekuńczy w Łaskach.
4. Powiat. Związku Samorządowego pow. jarocińskiego:
   Zakład Opiekuńczy w Pleszewie.
5. Powiatowego Związku Samorządowego pow. śremskiego:
   Zakład dla Ubogich w Śremie.
6. Powiatowego Związku Samorządowego pow. żnińskiego:
   Schronisko dla Starców w Tonowie.

W związku z podaną powyżej zmianą, kompetencje administracyjne Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Samorządowego zastąpionego przez Wydział Wojewódzki Poznański przeszły na Ministerstwo Zdrowia względnie na wym. wyżej Powiatowe Związki Samorządowe.

Przewodn. Wydz. Wojew.: Włodzimierz Migoń, Wicewojewoda.

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W LESZNIE
**z dnia 7 stycznia 1949 r. dot. statutu o podatku od psów.**

Powiatowa Rada Narodowa w Lesznie, na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 roku o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198 z 1947 r.) uchwałą Nr 196 powziętą na posiedzeniu w dniu 29 października 1948 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego Leszczyńskiego, podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gmin wiejskich powiatu leszczyńskiego.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. szczenięta do 8 tygodni;
2. psy, będące w posiadaniu a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, b) konsulów i urzędników konsularnych nie będących obywatelami Rzeczypospolitej;
3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów;
4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.) po jednym na każdą osobę;
5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych;
6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego;
7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego;
8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw;
9. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego po jednym na każde gospodarstwo;
10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę;
11. psy, będące w posiadaniu osob czasowo przebywających na obszarze gmin wiejskich powiatu leszczyńskiego, nie dłużej jednak, niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających lub dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa;

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa zł 800,—,
b) od drugiego psa zł 1.200,—,
c) od każdego dalszego psa zł 1.500,
d) od każdego rasowego psa myśliwskiego zł 400,— pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem osobistym, w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości, obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Lesznie, za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego na przepisanym wzorze według stanu z dn. 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadamiać właściwy Wydział Powiatowy o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Lesznie.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Leszno, dnia 29 października 1948 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego: J. Wojciechowski
Członk. Wydz. Pow.: Kaminiarz, St. Wawrzyniak, Bartnicki.
Protokolant: Maćkowiak.

*

Powyższy statut zatwierdzony został decyzją Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w dniu 13 listopada 1948 r. Nr W. R. N. 8607/48-Gł.

Leszno, dnia 7 stycznia 1949 r.

Powyższe podaję do wiadomości.

Starosta Powiatowy: E. Bunikiewicz, Przewodn. Wydz. Pow.

## ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów:

Kotecki Ignacy, Poznań, ul. Górczyńska 15, m. 3a, książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Nitschke Marian, Poznań, ul. Marsz. Focha 177, m. 5, książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Poznań-Miasto.

Ciastoń Antoni, Kuźnica Czarnkowska, pow. Piła — Arkusz ewakuacyjny Nr 3738, wydany 28. 3. 1946 r. w Zbarażu, książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Szamotuły.

Czajka Henryk, Poznań, ul. Małeckiego 36, m. 2, zawodowe pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 26236.

Lissoń Stanisław, Kiekrz, pow. Poznań, książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Stegenda Adam, Chapsko, pow. Mogilno, poczta Wylatowo, dowód tożsamości konia z opisem: klacz, kara, gniada z gwiazdką, obie tylne pęciny, metryką urodzenia, legitymację Samopomocy Chłopskiej oraz kartę rejestr. P. U. R. Dziedzice.

Stegenda Ignacy, Chapsko, pow. Mogilno, dowód tożsamości konia z opisem: gniada z gwiazdką.

Kwiatkowski Wincenty, Sepno II, poczta Wolkowo, powiat Kościan, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Pokrywka Henryk, Poznań, ul. Szamarzewskiego 56, m. 24, zaświadczenie rejestr. R. K. U. Poznań.

Müllert Kazimierz, Poznań, ul. Lodowa 6, m. 4a, kartę rejestracyjną R. K. U. Gniezno.

Błotny Józef, Robakowo, pow. Śrem, kartę rejestracyjną, R. K. U. Śrem.

Stróżyk Jan, Poznań, ul. Jasnogórska 20a, kartę rejestracyjną R. K. U. Poznań, oraz legitymację Zarządu Miejskiego w Poznaniu.

Pocztowy Urząd Przewozowy, Poznań, ul. Palacza 2, kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki G. M. C. Nr A. 48-334, wydaną przez Urząd Wojew. Poznański.

Pietrzak Czesław, Poznań, ul. Strzelecka 13, m. 3a, kartę rejestracyjną R. K. U. Poznań.

Marlicz Aleksander, Poznań, ul. Góralska 7, zaświadczenie odroczenia wojskowego, wydane przez R. K. U. Poznań.

Frątczak Władysław, Kłodawa, ul. Warszawska 54, kartę rzemieślniczą Nr 612/45, wydaną w roku 1945.

Stefaniak Tadeusz, Chytrow, pow. Jarocin, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Nowak Ignacy, Lusówko, pow. Poznań, poczta Tarnowo, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań, oraz dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminny Tarnowo Podgórne.

Budzyński Witold, Poznań, ul. Goleszowska 6, książkę Ubezp. Społecznej Nr 1618464.

Tomaszewski Czesław, Poznań, ul. Jarocińska 6, kartę rzemieślniczą, wydaną dnia 22. I. 1948 r.

Wierzejewski Bolesław, Grodzisk, ul. Wawrzyniaka 8, kartę rejestracyjną motocyklową, wydaną przez P. U. Samochodowy w Poznaniu, L. 50-18, prawo prowadzenia pojazdów mechanicznych zielone.

Pietrzak Józef, Weronikopole, gm. Bralin, pow. Kępno, dowód osobisty, dwie książeczki tożsamości koni i kartę rowerową.

Jarmuszkiewicz Andrzej, Prusy, pow. Jarocin, tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 4308 z opisem: wałach, kasztan, b. o., 155 cm, rocznik 1939, kat. Z, wydany przez Zarząd Gminny w Jarocinie.

Smolibocki Kazimierz, rocznik 1922, Wronki, pow. Szamotuły, ul. Kościuszki 18, książeczkę wojskową Nr 0154869, wydaną przez R. K. U. Szamotuły.

Krysiak Tadeusz, urodz. 24. 1. 1912 r., Kalisz, ul. Rapackiego Nr 5, książeczkę Ubezpieczalni Społecznej w Kaliszu.

Leszczyńska Maria, Kępno, ul. Wawrzyniaka 11, „potwierdzenie zgłoszenia" Nr 511, wydane dnia 17. 4. 1947 r. przez Starostwo Powiatowe kępińskie na handel drobiem i nabiałem.

Ludwikowski Zygmunt, Poznań-Marcelin, odroczenie R. K. U. Poznań-Miasto.

Chojnacki Stanisław, Słupca, pow. Konin, ul. 3 Maja 3, zaświadczenie rejestracyjne, wydane przez R. K. U. Konin.

Bieńko Stanisława, Sulęcin, ul. Żeromskiego 34, tymczasowe zaświadczenie tożsamości, wydane przez Zarząd Miejski w Sulęcinie w roku 1947, legitymację wydaną przez Zrzeszenie Kupców Branży Włókienniczej w Poznaniu, legitymację kupiecką, wydaną przez Zrzeszenie Kupców w Sulęcinie, odpis karty rejestracyjnej, wydany przez Urząd Skarbowy w Sulęcinie na rok 1948 Nr 298508.

Białecki Stefan, Dąbie, pow. Koło, ul. Kilińskiego 24, kartę rzemieślniczą Nr rejestr. 89/46, wydaną przez Starostwo Powiatowe, Ref. Przemysłowy w Kole, dnia 25. 9. 1946.

Staniszewski Roch, Franki, gm. Dąbroszyn, powiat Konin, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin.

Łączniak Stefan z Łuszczanowa, pow. Jarocin, tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 4288 z opisem: klacz, kasztanka, b. o., rocznik 1938, kat. N, wydany przez Zarząd Gminny w Jarocinie.

Siekanko Eufemia, Międzyrzecz, ul. Wita Stwosza 11, legitymację służbową Nr 5254, wydaną przez Urząd Wojewódzki Poznański.

Zimna Magdalena, Galew, pow. Krotoszyn, poczta Dobrzyca, dowód tożsamości konia Nr 03442 z opisem: wałach, gniady, b. o., 1935 rocznik.

Buda Jan i Buda Czesław, Klanówek, gm. Jeziorsko, pow. Turek, dowód tożsamości konia Nr 003812, wydany przez Zarząd Gminny Jeziorsko i dowód osobisty Nr D. b. 9/48, wydany przez Zarząd Gminny Jeziorsko.

Banaszak Eugeniusz, Kościan, ul. Daszyńskiego 11, prawo jazdy zielone Nr 8338, wydane przez Woj. Urząd Samochodowy Poznań.

Żentel Władysław, Hallerowo, pow. Rawicz, dowody tożsamości koni Nr 7 z opisem: klacz, gniada, urodz. 1941, Nr 8 z opisem: klacz, kara, z gwiazdką, urodz. 1943, Nr 10 z opisem: klacz, gniada z gwiazdką, urodz. 1944.

Sioda Roman, Poznań, ul. Zbąszyńska 21, wykaz osobisty (przedwojenny), wydany przez Zarząd Miejski w Poznaniu, legitymację wydaną przez Okręgową Radę Adwokacką w Poznaniu, legitymację Zw. Zawod. Adwokatów w Poznaniu, legitymację Zrzeszenia Prawników Demokratów, oraz zameldowanie Biura Meldunkowego.

Wajigóra Zygmunt, Poznań, ul. Wierzbięcice 43, m. 18, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Koszal Marceli, Rzgów, pow. Konin, dowód osobisty, oraz kartę rowerową, wydane przez Zarząd Gminny w Rzgowie.

Jankowski Włodzimierz, rocz. 1921, Dobrów, gm. Kościelec, pow. Koło, zaświadczenie wydane przez R. K. U. Konin, oraz okupacyjny dowód tożsamości z odciskiem palca t. z. palcówką.

Orzechowski Hilary, Międzychód, ul. 17 Stycznia 28, zaświadczenie rejestracji wojskowej.

Mrozińska Waleria, Zaborów, gm. Świnice, pow. Turek 3—4, weksle na sumę 750 zł, wydane dnia 9. 11. 1938 r. przez Szymczakową Bronisławę z Tollowa, gm. Świnice.

Deutsch Tadeusz, Poznań, ul. Nad Wierzbakiem 27, m. 2, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań, oraz zameldowanie Biura Meldunkowego w Poznaniu.

Mytko Władysław, Poznań-Żegrze, ul. Ostrowska 62, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Jeżyk Jan, Poznań, ul. Winogrady 8, dowód rejestracyjny Nr H 47183 samochodu osobowego marki „Oppel-Olimpia", wydany przez Wydział Samochodowy w Poznaniu.

**Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.**

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

**Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.**

**Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 118/49 K-58053**